

בגולה

שבוע הקרן הקימת בבלגיה

לפני ימים אחדים נגמר באנטוורפן שבוע קה"ק ונסגרה התערוכה לרגלי יובלה של קרן זו. הסיום הנהדר עם ההכנסה הענקית שהושגה, יש בהם להרפות מעט מן הדכאון והאי-אמון שהשתרר במחננו, בתור תוצאה ישרה מפעולות פאספילד וסיעתו בפוליטיקה של א"י.

בלגיה, ובעיקר אנטוורפן, היתה תמיד למופת לארצות אחרות, במה שנוגע לקבוצת כספים לקרנות הציוניות, וחיבה יתירה לה לקרן הקימת. אין לך חגיגה פומבית, ויותר מזה: חגיגה משפחתית, שהק"ק לא תיהנה ממנה ויש לפעמים הרושם כאלו קיימת התחרות חשאית בין הציונים כאן בדבר ה"שיאון" (ריקורד)... ולמרות רואי-השחורות והמוץ הספי-קנים, ואפילו מצד קצת חמנהיגים עצמם, שנבאו לתבוסה, לאי-התעניינות של הקהל היתודי, שבצוק העתים האלה לא יהא לבו נתון לבקר את התע-דוכה, ועל אחת כמה שלא יבזבו ממון על קניות, היה ה"שבוע" נצחון גמור ומוהיר, שאף המאמינים הופתעו ממנו.

חדשים אחדים התכוננו עסקני הקה"ק למפעל זה. נתגווסו הצעירים והצעירות, והללו עבדו בהתלהבות, אספו הפצים וכלים בשביל הבאזאר, והכל נדכו בעין יפה. כלל גדול הוא: "ישראל נתבעים — ונותנים". גם העירייה שלנו הראתה את אהדתה לאזרחיה היהודים ומסרה לרשות הקה"ק מספר אולמים חנם אין כסף. וכמה בעלי בתו מס-חר גם של לא יהודים, אך שרוב מערופיהם הם יהודים, נדכו חפ-צים וכלים.

תוצרת א"י תפסה מקום הגון בתערוכה. תוצרתה של חברת "שמן", תפוחי זהב, שוקולד וממתקים מא"י — היו גולת הכותרת של התערוכה ועוררו התעניינות רבה מצד הקהל.

במוצאי שבת נפתחה החגיגה. מסלתה ומשמנה של היהדות בבלגיה באו לקחת חבל בחג לאומי זה. נאום הפתיחה נאם מר שטרן, נשיא הקרן הקימת לישראל. אחריו דברו מר טורטשינר, יושב ראש של הפדרציה הציונית בבלגיה והרב הראשי לבלגיה, הרב ד"ר ווינר, והרב מ. א. עמי-

אל: כולם הרימו את מעלת הקה"ל בגאולת ארמת האבות. כתום שורת
הנאומים יצאו הצעירים והצעירות במחולות.

ביום א' לפני הצהרים בקרו בתערוכה חמש מאות תלמידים מבית
הספר העברי „תחכמוני“. בהתעניינות מרובה הקשיבו לבאורים שנתנו
להם על ידי מוריהם על עניינה של קרן זו, שגם הם תורמים לה את
פרוטותיהם מדי שבוע בשבוע. (מנהג זה הנהוג בבית"ס כאן, ראוי
לציינו).

אחר הצהרים, באותו יום, נהרו שוב המונים לאולמי התער-
רוכה, והפעם „עמדו צפופים ויצאו במחולות רווחים“. הללו קונים
חפצים ואחרים סועדים את לבם, וכולם שמחת החג שרויה על פניהם.
בעיקר זהו תגו של הנוער, „השומר הצעיר“ ו„בנות מזרחי“ וכו'. אך
בערבים באים גם הזקנים והמכובדים ליהנות מקונצרט אמנותי.

הסיום היה ביום השלישי בערב, וזה היה בולו עברי. המשחקת
הידועה, תיה גרובר מ„הבימה“, זמרה ורקדה ממיטב יצירותיה ואתריה
נמשכו הרקודים של כל הקהל עד אתרי הצות.

ביותר שמחו המסדרים והעסקנים. לא רק שההכנסה היתה ענקית,
אלא שחגיגה זו גם עורדה את הקהל והפיחה רוח חיים בעבודה, שהלכה
ורפתה בזמן האחרון. הקה"ק תקבל מתנה יפה ונוסף לזה נרכשו גם תורי-
מים קבועים חדשים.

בדרך כלל — למרות המשבר לא ירדו כאן בבלגיה הכנסות קרן
הקימת לישראל בשנה זו. אף אם ננכה את העזבונות — אחד אלף לירה
אנגליות, והשני — עשרים וחמשה אלף פרנק בלגים — עולה הסכום
שנאסף השנה על זה שבשנים אחרות. הלשכה הראשית, שבראשה עומדים
אנשים מסורים, והם מר שטרן ומר זיבנברג, עובדים במסירות ומכני-
סים את הקופסה לכל בית יהודי.

נקווה נא כי שבוע הקה"ק, שיערך בעוד זמן כברוסל, לא יבויש את
זה שבאנטוורפן.